

DECIZIE

24 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău

având în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Marina Anton

Judecătorii

Maria Moraru și Ion Secieru

Grefier

Ion Mancoș

examinând în ședință publică apelul declarat de S.R.L. „Mamirs”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Mamirs” către S.R.L. „Ever-Vin” privind încasarea datoriei, împotriva hotărârii Judecătoriei Ialoveni din 11.04.2013, prin s-a respins acțiunea,

c o n s t a t ă :

La 20.04.2011, S.R.L. „Mamirs” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către S.R.L. „Ever-Vin” privind încasarea datoriei.

În motivare acțiunii indică reclamanta că, la 28.01.2009 a încheiat cu pârîta S.R.L. „Ever-Vin” un contract de vânzare-cumpărare de mărfuri.

În temeiul facturilor fiscale SU1726814 din 02.02.2009, SU1726835 din 09.02.2009, SU2318991 din 11.05.2009, SU2321482 din 02.06.2009, SU2321509 din 12.06.2009, SU2321533 din 22.06.2009, SU2321575 din 02.07.2009, SU2850456 din 28.09.2009, SU2850495 din 06.10.2009, SU2850510 din 12.10.2009, SU2850566 din 26.10.2009, SU2850604 din 30.10.2009, SU2850628 din 12.11.2009, SU2850936 din 05.03.2010, SU2854006 din 29.03.2010, SU2854010 din 30.03.2010, SU2854014 din 30.03.2010, SU2854131 din 17.05.2010, reclamanta S.R.L. „Mamirs” a livrat pârîtei S.R.L. „Ever-Vin” marfă în sumă totală de 125265,48 lei.

Indică reclamanta că, de către pârîta a fost achitată datoria în mărime de 87981,83 lei, astfel înregistrând restanță în cuantum de 37283,65 lei.

Prin pretenția din 16.09.2010, a fost solicitat pârîtei rambursarea datoriei nominalizate, însă ultima a lăsat pretenția fără examinare.

Solicită reclamanta S.R.L. „Mamirs” instanței de judecată:

- încasarea din contul pârîtei S.R.L. „Ever-Vin” a datoriei în cuantum de 37283,65 lei, taxei de stat în mărime de 1118,51 lei și cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 2200 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni mun. Chișinău din 11.04.2013, acțiunea depusă de S.R.L. „Mamirs” către S.R.L. „Ever-Vin” privind încasarea datoriei a fost respinsă ca fiind neîntemeiată și depusă tardiv.

La data de 16.05.2013, S.R.L. „Mamirs” a contestat cu apel hotărârea instanței de fond, solicitând casarea acestei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

La depunerea cererii de apel, a solicitat repunerea în termen declarând că, la pronunțarea hotărârii nu a participat, iar dispozitivul acestei a fost recepționat prin poștă la 22.04.2013.

În motivare acțiunii indică apelanta că, în temeiul facturilor fiscale SU1726814 din 02.02.2009, SU1726835 din 09.02.2009, SU2318991 din 11.05.2009, SU2321482 din 02.06.2009, SU2321509 din 12.06.2009, SU2321533 din 22.06.2009, SU2321575 din 02.07.2009, SU2850456 din 28.09.2009, SU2850495 din 06.10.2009, SU2850510 din 12.10.2009, SU2850566 din 26.10.2009, SU2850604 din 30.10.2009, SU2850628 din 12.11.2009, SU2850936 din 05.03.2010, SU2854006 din 29.03.2010, SU2854010 din 30.03.2010, SU2854014 din 30.03.2010, SU2854131 din 17.05.2010, S.R.L. „Mamirs” a livrat marfă către S.R.L. „Ever-Vin” în sumă totală de 125265,48 lei.

Achitând mijloace bănești în cuantum de 87981,83 lei, pârîta a stins parțial creanța existentă, astfel actualmente înregistrând o restanță de plată în cuantum de 37283,65 lei.

Existența datoriei nominalizate se confirmă și prin actul de verificare dintre întreprinderi.

Consideră apelanta că, concluzia instanței de fond potrivit căreia acțiunea S.R.L. „Mamirs” este tardivă, nu poate fi calificată drept una motivată. Or, cu referire la prevederile art.575 Cod civil, indică apelanta că, termenul de prescripție a început să curgă din momentul înaintării pretenției intimății la 16.09.2010.

S.R.L. „Ever-Vin” a depus referință la apelul declarat, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii primei instanțe, care este legală și întemeiată. Totodată a solicitat intimata încasarea din contul apelantei a cheltuielilor de judecată.

În argumentare poziției sale procesuale indică intimata S.R.L. „Ever-Vin” că, la 20.08.2009 a încheiat cu apelanta un contract de vânzare-cumpărare. Ulterior, în temeiul acestui contract, în perioada 02.02.2009-17.05.2010, de către S.R.L. „Mamirs” au fost efectuate livrări de marfă în valoare totală de 81209,46 lei, fapt care se confirmă prin facturi fiscale anexate la materialele pricinii.

Susține intimata că, potrivit ordinelor de plată, a achitat apelantei mijloace bănești în cuantum de 87981,83 lei. Mai indică că, apelanta a depus cererea de apel cu omiterea termenului de 30 de zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii.

În aceste condiții, reieșind din faptul că, intimata nu are obligații pecuniare față de apelantă, hotărârea instanței de fond urmează a fi menținută, iar cererea de apel urmează a fi respinsă.

În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantei S.R.L. „Mamirs”, Tighinean Alexei a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea S.R.L. „Mamirs” să fie admisă.

Reprezentantul intimetei S.R.L. „Ever-Vin” a solicitat respingerea cererii de apel, cu menținerea hotărârii instanței de fond, care este legală și întemeiată.

Audiind reprezentanții părților, studiind materialele dosarului, Colegiul Civil consideră apelul neîntemeiat și care urmează de a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.385 alin.(1) lit.a) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu dispozițiile art.118 alin.(3) și alin.(5) CPC, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate. Astfel, în opinia instanței circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii au fost determinate definitiv, reieșind din pretențiile și actele probatorii prezentate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art.373 alin.(1), (2), (4), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanței de apel derivă reieșind din dispozițiile art.373 alin.(1), (2), (4), (5) CPC, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

Din cele enunțate, Colegiul Civil reține că, instanța de fond a stabilit toate circumstanțele și raporturile juridice care au importanță pentru soluționarea pricinii, a apreciat corect probele din dosar de către participanții la proces, aplicând corect legea materială și legea procedurală, astfel constatând legalitatea hotărârii în întregul ei.

Colegiul Civil constată că, prima instanță la examinarea cazului, corect a stabilit circumstanțele cauzei și legea aplicabilă raporturilor juridice, motivându-și corespunzător soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art.116 alin.(1), (2), (3), (4) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Colegiul Civil constată că, la depunerea cererii de apel, apelanta S.R.L. „Mamirs” a solicitat repunerea în termen de declarare a apelului din motivul că, a recepționat dispozitivul hotărârii la 22.04.2013, iar apelul în temeiul prevederilor alin.(4) art.116 CPC a fost declarat în termen de 30 de zile.

Potrivit procesului verbal al ședinței de judecată în pricină, în ședința de judecată din 11.04.2013 a participat doar reprezentantul S.R.L. „Ever-Vin”. (f.d.91). Conform recipisei anexate la materialele pricinii (f.d.97), în ziua pronunțării la 11.04.2013, copia hotărârii a fost recepționată de doar de către S.R.L. „Ever-Vin”.

Potrivit scrisorii de însoțire nr.3-5569-13 din 11.04.2013 (f.d.96), copia hotărârii a fost expediată către S.R.L. „Mamirs” în aceeași zi, însă conform avizului de recepție (f.d.98), copia hotărârii a fost recepționată de către S.R.L. „Mamirs” la 22.04.2013.

În circumstanțele enunțate, luând în considerație informația contradictorie relevată din materialele pricinii, Colegiul Civil consideră necesar de a

repune în termen de declararea a apelului S.R.L „Mamirs”.

Or, potrivit materialelor enunțate *supra*, în fapt apelanta a recepționat copia hotărârii la 22.04.2013. În conformitate cu prevederile art.116 CPC, apelanta a îndeplinit actul procedural în termen, or, la 16.05.2013 a depus cererea de apel.

În aceste circumstanțe, Colegiul Civil reține temeinicia omiterii termenului de declarare a apelului, or, apelanta nu a putut să conteste cu apel hotărârii instanței despre existență a cărei nu a cunoscut, iar fiind cunoscută cu pronunțarea acestei la 22.04.2013, a îndeplinit actul procedural în termenul fixat, motiv pentru care se va repune în termen apelul declarat.

Potrivit prevederilor art.512 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Dispozițiile art.572 alin.(1) codul citat identifică că, temeiul executării rezidă în existența unei obligații.

În conformitate cu prevederile art.643 alin.(1) Cod civil, executarea stinge obligația numai în cazul în care este efectuată în modul corespunzător.

Din materialele pricinii s-a constatat că, S.R.L „Mamirs” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către S.R.L „Ever-Vin”, solicitând instanței de judecată încasarea din contul pîrîtei S.R.L „Ever-Vin” în beneficiul reclamantei a datoriei în cuantum de 37283,65 lei, taxei de stat în mărime de 1118,51 lei și cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 2200 lei.

Drept temei de existență a obligațiilor pecuniare, invocă S.R.L „Mamirs” că, la 28.01.2009 a încheiat cu pîrîta S.R.L „Ever-Vin” un contract de vânzare-cumpărare de mărfuri și, în temeiul facturilor fiscale: SU1726814 din 02.02.2009, SU1726835 din 09.02.2009, SU2318991 din 11.05.2009, SU2321482 din 02.06.2009, SU2321509 din 12.06.2009, SU2321533 din 22.06.2009, SU2321575 din 02.07.2009, SU2850456 din 28.09.2009, SU2850495 din 06.10.2009, SU2850510 din 12.10.2009, SU2850566 din 26.10.2009, SU2850604 din 30.10.2009, SU2850628 din 12.11.2009, SU2850936 din 05.03.2010, SU2854006 din 29.03.2010, SU2854010 din 30.03.2010, SU2854014 din 30.03.2010, SU2854131 din 17.05.2010, reclamanta S.R.L „Mamirs” a livrat pîrîtei S.R.L „Ever-Vin” marfă în sumă totală de 125265,48 lei.

Indică reclamanta că, de către pîrîta a fost achitată datoria în mărime de 87981,83 lei, astfel înregistrând restanță în cuantum de 37283,65 lei.

Analizând minuțios materialele pricinii, precum și facturile fiscale prezentate de către apelanta S.R.L „Mamirs” drept dovadă a existenței datoriilor, Colegiul Civil constată că, în baza facturilor fiscale nominalizate, S.R.L „Mamirs” a livrat S.R.L „Ever-Vin” materiale de construcție în valoare totală de 81209,46 lei și nu în sumă de 125265,48 lei, după cum a indicat S.R.L „Mamirs” atât în cerere de chemare în judecată, cât și în cerere de apel.

Potrivit dispozițiilor de plată: 27 din 28.01.2009; 41 din 06.02.2009; 188 din 08.05.2009; 190 din 08.05.2009; 210 din 20.05.2009; 234 din 03.06.2009; 259 din 22.06.2009; 275 din 01.07.2009; 371 din 25.09.2009; 383 din 09.10.2009; 405 din 23.10.2009; 410 din 28.10.2009; 427 din 17.11.2009; 50 din 02.03.2010; 58 din 10.03.2010; 91 din 29.03.2010; 100 din 14.04.2010; 154 din 18.05.2010, S.R.L „Ever-Vin” a efectuat plăți pentru materialele de construcții livrate de S.R.L „Mamirs” în cuantum de 87981,83 lei, fapt confirmat și de către ultima atât în cerere de chemare în judecată cât și în cererea de apel.

Astfel s-a constatat că, S.R.L „Mamirs” a livrat în adresa S.R.L „Ever-Vin” materiale de construcții, potrivit facturilor fiscale anexate la materiale de către apelantă, în sumă de 81209,46 lei, iar S.R.L „Ever-Vin”, potrivit dispozițiilor de plată prezentate, a achitat 87981,83 lei, aceasta sumă constituind costul materialelor de construcție, fapt confirmat inclusiv și de către S.R.L „Mamirs”.

Drept urmare celor expuse, reieșind din pretențiile formulate în cererea de chemare în judecată și în cerere de apel, apelanta S.R.L „Mamirs” pretinde instanței de judecată încasarea din contul intimetei a unei obligații pecuniare deja executate de către ultima, chiar într-un cuantum mai mare decât cuantumul obligațiilor.

În aceste condiții este evidentă stingerea obligațiilor pecuniare de către S.R.L „Ever-Vin” către S.R.L „Mamirs” și în fapt încetarea calității de creditor al ultimei, cu stingerea dreptului de a cere executarea prestației. Or, în condițiile enunțate, S.R.L „Mamirs” fără a dispune de dreptul de a cere executarea prestației, nu poate acționa în vederea obligării executării unei prestații inexistente sau executării repetate a unei și aceleiași prestații.

În condițiile enunțate, Colegiul Civil va respinge argumentul apelantei cu referire la actul de verificare dintre întreprinderile în litigiu, ce ar confirma existența datoriei.

Or, apelanta prin cererea de chemare în judecată, precum și în cererea de apel, a solicitat încasarea datoriei din contul intimetei S.R.L „Ever-Vin” în temeiul contractului și facturilor nominalizate supra, iar din materialele pricinii s-a constatat că, intimata și-a executat pe deplin obligațiile pecuniară față de apelantă.

Totodată este relevant și faptul că, potrivit actului de verificare prezentat de către apelantă drept argument forte, în fapt este vizată în special perioada anilor 2006-2008, însă din conținutul cererii de chemare în judecată și cererii de apel, este expres menționată perioada anilor 2009-2010.

Or, potrivit alineatului (3) art.240 CPC, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant, iar în conformitate cu prevederile art.166 CPC, pretențiile se formulează de persoana interesată în cererea de chemare în judecată.

Totodată, Colegiul Civil constată că, în materialele pricinii nu este anexată vre-o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care apelanta să facă trimitere la perioada anilor 2006-2008, astfel încât instanța de judecată corect și legal a adoptat hotărâre în limitele pretențiilor invocate.

Potrivit prevederilor art.94 alin.(1), (2), (3) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În cazul mai multor reclamânți sau pîrîți, aceștia sînt obligați să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporțional sau solidar, în funcție de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanți a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalți nu sînt responsabili de cheltuielile lui.

Prevederile alin.(1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanță de apel, în instanță de recurs și în cadrul

revizuirii.

Intimata S.R.L. „Ever-Vin” solicită încasarea din contul apelantei a cheltuielilor de asistență juridică.

Potrivit mandatului nr.0014737 din 15.02.2012, avocatul stagiar al B.A.A. „Corect”, Silvestru Mihail, a prestat servicii de asistență juridică intimitei S.R.L. „Ever-Vin” în pricina la acțiunea S.R.L. „Mamirs” către S.R.L. „Ever-Vin” privind încasarea datoriei, iar potrivit ordinului de plată nr.93 din 03.04.2012, S.R.L. „Ever-Vin” a efectuat transfer de mijloace bănești, în contul BAA „Corect”, în cuantum de 1500 lei pentru serviciile prestate.

Potrivit mandatului nr.0328297 din 24.09.2013, avocatul Rusanovschi Radu, licența nr.LA2209 din 27.05.2011, reprezintă interesele S.R.L. „Ever-Vin” în pricina civilă din speță.

Potrivit ordinului de plată nr.338 din 08.10.2013, S.R.L. „Ever-Vin” a achitat în contul avocatului Rusanovschi Radu mijloace bănești în cuantum de 3000 lei pentru serviciile asistență juridică prestate.

Luând în considerație cele enunțate în speță, reieșind din complexitatea cazului, necesitatea implicării unei asistențe juridice calificate, în raport cu costurile asistenței juridice recomandate în domeniul prestării serviciilor de asistență juridică, Colegiul Civil consideră drept întemeiate și necesare cheltuielile de asistență juridică suportate în cuantum de 4500 lei de către intimată.

În acest context, Colegiul Civil consideră necesar de a încasa din contul apelantei S.R.L. „Mamirs” în beneficiul S.R.L. „Ever-Vin” cheltuielile de asistență juridică în cuantum de 4500 lei.

Luând în considerație cele enunțate, precum și faptul pretenția S.R.L. „Mamirs” înaintată față de S.R.L. „Ever-Vin” este neîntemeiat din motivul executării integrale a acestei anterior, Colegiul Civil consideră necesar să respingă apelul declarat de S.R.L. „Mamirs” și să mențină hotărârea Judecătorei Iaoveni din 11.04.2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Mamirs” către S.R.L. „Ever-Vin” privind încasarea datoriei.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) lit.a), 390 CPC, Colegiul Civil

d e c i d e:

Se repune în termen de declarare a apelului S.R.L. „Mamirs”.

Se respinge apelul declarat de S.R.L. „Mamirs”.

Se menține hotărârea Judecătorei Iaoveni din 11.04.2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Mamirs” către S.R.L. „Ever-Vin” privind încasarea datoriei.

Se încasează din contul S.R.L. „Mamirs” în beneficiul S.R.L. „Ever-Vin” cheltuielile de asistență juridică în cuantum de 4500 (patru mii cinci sute) lei.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,

Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii

Maria Moraru

Ion Secieru

Dosarul: nr.2ac-527/13

Judecător: Gr. Lungu

**DISPOZITIVUL
DECIZIEI**

24 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău

având în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Marina Anton

Judecătorii

Maria Moraru și Ion Secrieru

Grefier

Ion Mancoș

examinând în ședință publică apelul declarat de S.R.L „Mamirs”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L „Mamirs” către S.R.L „Ever-Vin” privind încasarea datoriei, împotriva hotărârii Judecătoriei Ialoveni din 11.04.2013, prin s-a respins acțiunea

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) lit.a), 390 CPC, Colegiul Civil

d e c i d e:

Se repune în termen de declarare a apelului S.R.L „Mamirs”.

Se respinge apelul declarat de S.R.L „Mamirs”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 11.04.2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L „Mamirs” către S.R.L „Ever-Vin” privind încasarea datoriei.

Se încasează din contul S.R.L „Mamirs” în beneficiul S.R.L „Ever-Vin” cheltuielile de asistență juridică în cuantum de 4500 (patru mii cinci sute) lei.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,

Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii

Maria Moraru

Ion Secrieru